

لخادم الحبيب - الحاج علي الفرائدي
گویم بصر شام و سحر ^{عجل ظهور} المظهر
ای بار الهی

آن مهدی صاحب ملک نور ز صید آسمان
وان علت کون مکان کی آید بیدار جهان
دکورشی تخم سرپر ^{عجل ظهور} المظهر
ای بار الهی

هم نام نام مصطفی آن مهدی بحر وفا
بر زخم قلب ماسفا او آوردن با صد صفا
و آن زینت هم بحر بر ^{عجل ظهور} المظهر
ای بار الهی

بانی و بنظر ما بیا من نایب است دهرنا
منی ابراه قد ظهر ^{عجل ظهور} المظهر
ای بار الهی

کی آید اینگونه نوید از خالق حق محید
روز ظهور حق رسید دلای نزار ما امید
گر حد امیدش جلوه گر ^{عجل ظهور} المظهر
ای بار الهی

کی آید آن بحر کرم آن زاده خیر الاعم
ما بیند از جور و ستم قلبه محبان دالیم
از بهر دینی ارد ظن ^{عجل ظهور} المظهر
ای بار الهی

الظلم و ساد فی الثری فی ایامی تو م قد نری
من یورث خیر الوری جائه یرى ما ذاکری
واللغو سار و اشهر ^{عجل ظهور} المظهر
ای بار الهی

دین منی اندر نجه کی نور چشم فاطمه
اندمه آید عالمه آید بآه زمره
با قلبه زانو بر سر ^{عجل ظهور} المظهر
ای بار الهی

دلها صد اندر تاب و تاب از بهر آن علی لب
وار غیبش جانها لب گوید فراتی روز
ترم بر د محرم بر ^{عجل ظهور} المظهر
ای بار الهی

لحام الحی الحاحی علی الفانی
ای مریدی موعود نور دینی
ویران شد آن قبر حیده حینی

از ستم زادیه شور یزید
هم از حقایق حرب بخت یلید
ویران شد قبر حسین شهید
بین الحسین بنکر هم بر ما رسید
ای حجت حق مرقم
ویران شد آن قبر حیده حینی

ز غیبت شو حومه جلوه گر
بقبر حیده علی یکدم بنگر
همی بدست کرد کفن گذر
بینی که قبر سبط خوینی جل
ز توبه تا نیک حرب بخت لعین
ویران شد آن قبر حیده حینی

قبر عهدهار رشیدش چرا
ویران شد ز جور اهل جفا
گوشی دلم میشو دایه صد
نمزد به پاکت به کرب بلا
یال اسلامی فریل می معینی
ویران شد آن قبر حیده حینی

مکنی هذا جوابی کریمی
نایبک زحقا سید باحیی
نایبک زحقا سید باحیی

بیای الحسین دان ز اهل ستم
که عالم اکنون شده در شور تخم
قلب محبتی به فغان الم
کنا تو تعجل بظهور از کرم
تا یلکی رسید اصحاب کنا

ویران شد آن قبر حیده حینی
کمی تو کشی شیخ علمرا یلکی
کمی تو روی به کربلا و خوف
بینی چه شد ایچه بر جوش
ایله توئی مقصد قصد هدف
داد امان از ستم غاصبی
ویران شد آن قبر حیده حینی

ظلم ستم بهر گنا شد عیان
بدام تخم فتاده اند شیعیان
ای حجت ایرد صاحب زمان
ایله همه جسم توئی روح جان
و یک توئی زادیه طلال مین
ویران شد آن قبر حیده حینی

ایله توئی محرمین رمی
صیحه شده اسیر اهل فتن
داد ازین گردش چرا کهنی
یا حجت الله / وینی آله
مرا می گوید روز شد ای حجت الله
ویران شد آن قبر حیده حینی

Handwritten notes on lined paper, featuring a large, stylized signature or set of initials in the center. The writing is in black ink and appears to be a mix of cursive and block letters. The background shows faint, illegible handwriting from the reverse side of the page.

لحام الحی الحاج علی الزاتی

بیہ الحی کجائی مُحیی السنی کجائی

رِس دادرِ شیعیاں رِس دادرِ شیعیاں

ایں نورِ حیم عسکری رُغبت

برِ شیعیاں چون قمر کن طلعت

درِ انتظارِ جمعِ دوستان

از سوزِ هجرت در آہِ محنت

ایمہ جہی کجائی وی نازیلی کجائی

رِس دادرِ شیعیاں رِس دادرِ شیعیاں

یسا تظاہرِ یالوی یا لمحوی

بیہ الہی اوصی دعایِ البوی

انہ اللہ و انتہ القلب والمطلوب

قلب الدیانہ امی التوایب ملہود

دُہنہ الدھر کجائی یا منظر کجائی

رِس دادرِ شیعیاں رِس دادرِ شیعیاں

بنما تجل در ظہورِ النون

بنگر کہ درہا گشتہ لبریزہ خون

جورِ جفا و کینہ گوناگون

بر قلبِ این شعیان گشتہ افروز

بنگر ہا کجائی ایزہ نما کجائی

رِس دادرِ شیعیاں رِس دادرِ شیعیاں

من الصبر بیہ الحی ملیہ

و ابتظر لطفک یا لوی مدلیہ

شوف اشجرہ من الاعادی لیہ

فلما أصبح ابن العی وید

طال الوعد کجائی یا لمحمد کجائی

رِس دادرِ شیعیاں رِس دادرِ شیعیاں

با گوشہ شحت نظر کن بر ما

ای مہدی صاحبِ برمان ایولا

قبرِ جہارِ انوارِ پاک بکتا

با خاکِ یگان گشتہ از جورِ احد

دلہا نمیل کجائی و اندر این کجائی

رِس دادرِ شیعیاں رِس دادرِ شیعیاں

اربع مراقہ لیہم انون ایولا

ویہ الزہ صارۃ یسا لمعبود

قبرِ الحی و البجاد یا لموعود

او قبرِ البامر او قبرِ عیارچی الجود

صاح الفلک کجائی اوکل اعلل کجائی

رِس دادرِ شیعیاں رِس دادرِ شیعیاں

قبرِ امامِ مجتبیٰ پی مسوم

هم قبرِ آن سجاد زار مغنوم

وان قبرِ آن باقر سرِ موم

هم قبرِ ای نور ال معلوم

گوید جہان کجائی ماصد فغان کجائی

رِس دادرِ شیعیاں رِس دادرِ شیعیاں

دشوبہ ہدموا کبہ حمایِ الحار

او کبہ حمی اوصی دلیل المختار

او کبہ قمرِ ہاشم بر سخی البار

اظهر نیشل العجری بل النار

ھیو البور کجائی طحہ البور کجائی

لحامد الحين الحاج علي ابراهيم الفرائي الكركلائي

صِد لِيْنِه صِد لِيْنِه
طَلِيْنِه اِبْهَظْمُ وَاَهْمُومُ
يَا مُهْدِي صِد لِيْنِه
يَا مُهْدِي صِد لِيْنِه

نُبْعَثْ لَكَ شَكْوَتَنِي
اَوْ تَنْظُرْ الرَّادَتَنِي
اَوْ غَيْرَكَ الطَّلِبَتَنِي
اَوْ بِيْ اِنَّهُ الْحَاجَتَنِي
بَارِيْنِه بَارِيْنِه
بِالْجَرِيْنِه اِبْرَاهِيْمُ
وَاِنَّهُ التَّصَفِيْ لِيْهَا
وَاِنَّهُ التَّدْرِيْ لِيْهَا
مَا يَنْبَغِيْ اَعْلِيْهَا
بِالْوَلِيْ تَكْصِيْفِيْهَا
بِيْ يَعْلَمُ بَارِيْنِه
يَا مُهْدِي صِد لِيْنِه

صِرْنِيْ خَالَفِيْنِه
وَالْحَيْطُ اِمْنِيْ اِيْدِيْنِه
وَأَسْأَلُوْنِ اِيْوَلِيْنِه
بِالْحَقِّ لَوْ حُجِيْبِيْنِه
تَدْرِيْنِه تَدْرِيْنِه
وَاَحْمَلْنِيْ اسْكُرْ لَوْ
عَهْدُ الظَّالِمِ وَالْجَوْدِ
اَمْرُ الْعُدُوِّ مِيْوِيْ
وَالْبَاطِلُ مَا خَذَرُوْهُ
وَالْحَقُّ قَلْبُهُ مَجْهُوْدِ
مَا ذِيْنِه مَا ذِيْنِه
اَوْ طَلَسُوْا بَيْنَهُ اَلْاَسْمُوْ
رَجَعُوْا لِيْنِه اِرْوُدِ
تَعْلَمُ اِنَّهُ اِسْمُ صِد
شَكْوَتَنِيْ لِلْمَجْهُوْدِ
نَارُ الشَّيْطَانِ تَمْرُودِ
صُحْبِيْنِه صُحْبِيْنِه
اَوْ بِالنَّوَابِيْ اَلْخَوْمِ
اَلْعُرُوْ صُحْبِيْنِه
عَالِيْنِه وَاَحْمَلْنَاهُ

يَا مُهْدِي صِد لِيْنِه
عَادَةُ لِيْنِه اَيَّامِ
يَبْدُوْهُ اِهْتِمَامِ
وَاِيْحِيْسِيْ اِبْسَلَامِ
هَآءِ اَخَذَ الْعِلَامِ
وَالْدَهْرُ مَا ذِيْنِه
يَا مُهْدِي صِد لِيْنِه
اَيَّامِ الْمُطْلَمِ
اِبْرَاهِيْمُ اَلْمُهْمِيْمِ
وَالسُّكُوْهُ مُتَمَمِ
لَسَّامِ مُطْمَئِنِ
وَالْعُرُوْ صُحْبِيْنِه
يَا مُهْدِي صِد لِيْنِه
مِنْ دَقْرِ الرِّضَا
يَحْيَى الْعُرُوْ سَامِ

مَا ضَعَفْتَنِيْ لِحَبِيْبِيْ
اَوْ مَنِيْ عَدُوْنِيْ الْفَكْرَتَا
وَامْسِيْنِه وَاْمْسِيْنِه
شَفِيْفَتِيْ اَلْاَهْلُ مَحْمُوْمِ

اَلْمَنْ يَبْدُوْهُ اِلَّا عِتَابِ
لَوْ طَعْمَتْنِيْ اَصْوَابِ
صِرْنِيْ مِثْلُ الدَّغِيْبِ
وَبِيْنَ الْحَبِيْبِ اَمْرِيْ
هَادِيْنِه هَادِيْنِه
تُسَمِّيْ اَوْ صَمِيْ اَمْنِ النُّوْمِ

لَوْ تَسَمِّيْ اَبْعَقِيْدِه
اَلْاَوَّلُ اَلْبُرِيْدِ
تَلْوِيْ الظَّالِمِ جِيْدِه
كُلُّ وَاحِدَةٍ عِيْدِه
مَا صُنِيْنِه مَا صُنِيْنِه
يَطْلُوْ اَبْضَى اَلْاَلْحُوْمِ

اَنْتَ اَوْ اَنْتَ لَلدَّارِ
وَاَنْتَ عَنْهَا اَلْاَخْطَارِ
بِالْفَاكِرَةِ اَوْ اِيْثَارِ
تَصْبَحُ مِثْلُ التَّيَّارِ
وَالْعَيْنِ وَالْعَيْنِ
اَلْيَعْلُ اَبْرَسُوْمِ

لَوْ تَقَسَّسْتُ اِرْبَجِدِ
كُنْتُ وَاحِدَةً اِرْزِدِ
اَوْ هَذَا الْجَنَّةِ اِرْوِدِ
مَوْسَى كَوَلِ اِرْزِدِ
تَالِيْنِه تَالِيْنِه
بِالْحُجَّةِ رِيْضِ اِرْخُودِ

كُلُّ حُجَّةٍ اَلْقِيْلُ اَوْ قَالَ
قُلْ تَسْمِيْ اَعْلَمُ مِنْوَالِ
وَاحِدَةُ اِكْلِ اَلْاَحْوَالِ
حُبُّ الْمَصْطَفَةِ اَوْ اَلِ
وَارْضِيْنِه وَارْضِيْنِه
اَوْ كَلِّ وَاحِدَةٍ مَا مَوْ

وَالْحَسْرَةُ الْجَزَاءِ
وَاَتَغَيَّرُ اَوْ ضَاعِ
خَطْوُهُ بِيْ اَمْسِيْنِه
يَا مُهْدِي صِد لِيْنِه

اَوْ شَفِيْفَتِيْ اَلْمَكَاتِبِ
ظَلْعُ اَخْرُ تَصَوَّبِ
كَلَامُ اَيْتَغَرَّبِ
مَآوِيْنِ اَلْمَكَاتِبِ
خُلُقُ بَرٍّ هَادِيْنِه
يَا مُهْدِي صِد لِيْنِه

مَرْسُوْمِ اِبْعَدَالِ
اِبْرَهْمِ اَوْ اَصَالِ
وَالْحَقُّ اَيْتِلَالِ
اِبْصِرْ اَجْلَالِ
بِالْعُلْمِ مَا صُنِيْنِه
يَا مُهْدِي صِد لِيْنِه

تُحْيِيْهَا اِبْرَاسِ
اِبْرَهْمِ اَوْ قُرَاسِ
مَوْسَى اَلرِّيَاسِ
مَرْبُوْطِ اِبْاَسَاسِ
يَصْبَحُ اَلْفَمِ عَيْنِ
يَا مُهْدِي صِد لِيْنِه

اِبْجَلِ اَللّٰهَ وَالْاَصِيْرِ
اَلْمُتَعَدِيْ اِبْتَفَاكِيْ
وَالْوَدُ مَا لَمْ تَغْيِرِ
وَاَعْلَى الْعَمَلِ مَنَسِيْرِ
اَوَّلُهُ اَوْ تَالِيْنِه
يَا مُهْدِي صِد لِيْنِه

مَا يَنْفَعُ رِيْلَتُهُ
وَاَنْجِدْ اِبْعَمَلُهُ
بِالْحُجَّةِ حَمَلُهُ
اَلْهَادِيْ اَوْ اَمَلُهُ
بِالْاَمَامَةِ اَرْضِيْنِه
يَا مُهْدِي صِد لِيْنِه